

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича

Філологічний факультет

Кафедра сучасної української мови

СИЛАБУС

навчальної дисципліни

Лексична номінація в соціокультурному аспекті

Вибіркова

Освітньо-професійна програма: «**УКРАЇНСЬКА МОВА ТА ЛІТЕРАТУРА**»

Спеціальність: **035. «ФІЛОЛОГІЯ»**

Галузь знань: **03 Гуманітарні науки**

Рівень вищої освіти: **другий (магістерський)**

Мова навчання: **українська**

Розробники: Гуцуляк Тетяна Євгенівна, доцент кафедри сучасної української мови, доктор філологічних наук

Профайл викладача

<http://clg-phil.chnu.edu.ua/index.php?page=ua/30deps/50modernukrlang/20empl/gutsulyak>

<http://philology.chnu.edu.ua/?personnal>

Контактний тел. **0372-58-48-32**

E-mail: **t.gutsuliak@gmail.com; t.gutsuliak@chnu.edu.ua**

Сторінка курсу в Moodle: <https://moodle.chnu.edu.ua/course/view.php?id=5208>

Консультації Очні консультації: за попередньою домовленістю;

розклад присутності: **вівторок 14. 30 – 15. 30.**

Онлайн-консультації (платформа GooglMeet);

розклад консультації: **вівторок 14. 30 – 15. 30.**

1. Анотація дисципліни (призначення навчальної дисципліни)

Курс «Лексична номінація в соціокультурному аспекті» належить до вибіркової компоненти циклу предметів професійної підготовки магістрів спеціальності «Філологія (українська мова та література)». Теоретичне та практичне спрямування навчальної дисципліни передбачає формування у студентів дослідницьких навичок та вмінь аналізувати причини й джерела сучасної лінгводинаміки. Опанування курсу допоможе магістрантам встановлювати та описувати різнотипні інноваційні процеси, що відбуваються в різних сферах функціонування української мови (розмовне мовлення, соціолекти, мова ЗМК, мова реклами, художньої літератури та ін.). Значу увагу зосереджено на ролі словотворення, зокрема й оказіонального, в оновленні лексико-семантичної системи української мови. Увагу студентів зосереджено й на висвітленні питань про конкурування запозичених та питомих ресурсів лексичної номінації.

Тематичне та практичне наповнення навчальної дисципліни спрямоване на формування у студентів навиків виконувати власні наукові дослідження – збирати фактичний матеріал, опрацьовувати наукову літературу, готувати наукові повідомлення, презентації, виступати з доповідями.

Курс зорієнтовано на ознайомлення з принципами академічної доброчесності та професійної етики в навчальній та науково-дослідній діяльності.

2. Мета навчальної дисципліни полягає в тому, щоб подати студентам вичерпні знання про роль лексичної номінації в динамічних процесах розвитку лексико-семантичної системи української мови; ознайомити з причинами та джерелами, що зумовлюють появу різнотипних мовних інновацій; докладно розглянути специфіку номінативних процесів у різних сферах функціонування української мови; формувати навички критичного аналізу нормативних / ненормативних, питомих / запозичених ресурсів лексичної номінації; розвивати вміння правильно використовувати номінативні одиниці відповідно до сфери мовлення.

3. Пререквізити: для ефективного засвоєння курсу „*Лексична номінація в соціокультурному аспекті*” студенти повинні набути знань із попередніх навчальних дисциплін „Сучасна українська мова (лексикологія, фразеологія і лексикографія)”; „Сучасна українська мова (морфеміка і словотвір)”; „Діалектологія української мови”; „Вступ до спеціальності”; „Вступ до мовознавства”.

4. Результати навчання

У процесі вивчення навчальної дисципліни студент повинен набути загальних та фахових компетентностей.

Загальні компетентності:

ЗК-3. Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.

ЗК-7. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

Фахові компетентності:

ФК-3. Здатність критично осмислювати історичні надбання та новітні досягнення філологічної науки.

ФК-6. Здатність застосовувати поглиблені знання з обраної філологічної спеціалізації для вирішення професійних завдань.

Програмні результати навчання:

ПР-5. Знаходити оптимальні шляхи ефективної взаємодії у професійному колективі та з представниками інших професійних груп різного рівня.

ПР-6. Застосовувати знання про експресивні, емоційні, логічні засоби мови та техніку мовлення для досягнення запланованого прагматичного результату й організації успішної комунікації.

ПР-10. Збирати й систематизувати мовні, літературні, фольклорні факти, інтерпретувати й перекладати тексти різних стилів і жанрів (залежно від обраної спеціалізації).

ПР-15. Обирати оптимальні дослідницькі підходи й методи для аналізу конкретного лінгвістичного чи літературного матеріалу.

ПР-21. Аналізувати й порівнювати лінгвістичні явища в українській та слов'янських мовах, характеризувати основні проблеми; критично оцінювати отриману інформацію й предметно характеризувати досягнення мовознавців у різних галузях лінгвістики, застосовувати отримані знання у власних лінгвістичних дослідженнях або при аналітичному реферуванні джерел.

5. Опис навчальної дисципліни

5. 1. Загальна інформація

ЛЕКСИЧНА НОМІНАЦІЯ В СОЦІОКУЛЬТУРНОМУ АСПЕКТІ												
Форма навчання	Рік підготовки	Семестр	Кількість			Кількість годин						Вид підсумкового контролю
			кредитів	годин	змістових модулів	лекції	практичні	семінарські	лабораторні	самостійна робота	індивідуальні завдання	
Денна	1	2	3	90	2	14	16	–	–	60		Залік
Заочна	1	2	3	90	2	4	4	--	--	82	--	Залік

5. 2. Дидактична карта навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин													
	денна форма							заочна форма						
	усього	у тому числі					усього	у тому числі						
		л	п	лаб	інд	с.р.		л	п	лаб	інд	с.р.		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	
Теми лекційних і практичних занять	Змістовий модуль 1. Лексична номінація і розвиток лексико-семантичної системи української мови													
Тема 1. (Лекція) Лексична номінація: проблеми й аспекти дослідження	6	2				4	7	1					6	
Тема 2. (Лекція) Причини і джерела сучасної лінгводинаміки	8	4				4	11	1					10	
Тема 3. (Лекція) Інноваційні процеси у різних функціональних стилях української мови	14	2				12	14						14	
Тема 4. (Практичне)	8		2			6	9		1				8	

заняття) Графодеривація в різних стильових виявах української мови (художнє мовлення, мова реклами та мова ЗМК)												
Тема 5. (Практичне заняття) Специфіка номінативних процесів у соціальних діалектах. Роль семантичних і словотвірних процесів у формуванні жаргонних метафор української мови	14		2			12	15		1			14
	50	8	4			38	56	2	2			52

Теми лекційних і практичних занять	Змістовий модуль 2. Словотворчі процеси як одне з основних джерел лексичної номінації											
Тема 1. (Лекція) Провідна роль словотворення в оновленні лексики української мови	6	4				2	5	1				4
Тема 2. (Практичне заняття) Особливості словотвірних моделей сучасних дериваційних процесів. Афіксальний словотвір сучасної української мови: активізація суфіксальних та префіксальних словотвірних засобів. Осново- і словоскладання. Сучасні процеси словотворення у зв'язку зі словотвірними нормами	8		4			4	5		1			4

української мови.												
Тема 3. (Практичне заняття) Оказіональна деривація. Проблеми мотивації. Словотвірні моделі творення слів різних частин мови	6		2			4	5		1			4
Тема 2. (Лекція) Неозапозичення. Конкурування запозичених і питомих ресурсів лексичної номінації	6	2				4	5	1				4
Тема 3. (Практичне заняття) Англізми, англізація, англоварваризація	4		2			2	4					4
Тема 4. (Практичне заняття) Специфіка номінативних процесів у мовленні соцмереж	6		2			4	6					6
Тема 5. (Практичне заняття) Сучасна українська неографія	4		2			2	4					4
	40	6	12			22	34	2	2			30
Усього годин	90	14	16			60	90	4	4			82

5.3. Зміст завдань для самостійної роботи

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1.	Лексична номінація в побутово-розмовному мовленні	4 / 6
2.	Специфіка номінативних процесів в українському молодіжному сленгу	4 / 6
3.	Лексична номінація у сфері термінології (на матеріалі лексикографічних праць 20-х років ХХ ст.)	6 / 10
2.	Роль соціальних чинників у появі неосемантизмів	4 / 6
3.	Інноваційні процеси в інтернет-спілкуванні	4 / 6
4.	Проблеми лексичної і словотвірної синонімії, варіантність в сучасній українській номінації	6 / 8
5.	Дериваційні особливості субстандартних систем. Специфіка словотворчих та семантичних процесів у мові аргю	6 / 8
6.	Роль мовної гри у номінативних процесах (від тарабарщини до „азірівки”)	6 / 8
7.	Словотвірна фемінізація в українській мові (традиційні та новітні моделі словотворення)	6 / 8
8.	Моделі словотворення сучасної української мови в аспекті її системно-нормотворчих тенденцій (за працею <i>О. О. Тараненка</i> . Актуалізовані моделі в системі словотворення сучасної української мови (кінець ХХ – ХХІ ст.). Київ: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2015. 248 с.)	6 / 8
9.	Специфіка номінативних процесів у добу радянського тоталітаризму (номінації класових ворогів, опонентів та інших соціальних верств населення). За працею <i>Л. Т. Масенко</i> . Мова радянського тоталітаризму. Київ: ТОВ „Видавництво «Кліо»”, 2017. 240 с.	8 / 8
Усього		60 / 82

ІНДЗ

*ІНДЗ – для змістового модуля, або в цілому для навчальної дисципліни за рішенням кафедри (викладача).

6. Система контролю та оцінювання

Засоби оцінювання:

- 1) усне опитування;
- 2) самостійні та контрольні роботи;
- 3) реферати, есе з перевіркою на академічну доброчесність (в онлайн-сервісі пошуку плагіату Unicheck);
- 4) презентації результатів виконаних завдань та досліджень на практичних заняттях.

Форми поточного та підсумкового контролю:

- 1) модульні контрольні роботи;
- 2) усні відповіді студента;
- 3) письмові індивідуальні завдання з перевіркою на академічну доброчесність (в онлайн-сервісі пошуку плагіату Unicheck);
- 4) залік (усний або письмовий).

Критерії оцінювання результатів навчання з навчальної дисципліни

Оцінювання рівня та якості знань студентів здійснюється із врахуванням їхніх індивідуальних особливостей і передбачає диференційований підхід.

Оцінку «зараховано» («А») отримують студенти, які набрали загальну суму балів **90–100** від максимальної кількості можливих.

При цьому: •грунтовно засвоїли рекомендовані до кожної теми джерела та спеціальну літературу, вміють її використовувати для аргументації тих чи тих положень при розкритті змісту відповідної проблеми;

•виявили поглиблене розуміння актуальних проблем сучасних номінативних процесів, що відбуваються в українській мові;

•вільно оперують фактологічною джерельною базою, оволоділи відповідною науковою термінологією, що передбачена при засвоєнні пропонованого курсу;

•регулярно, кваліфіковано з використанням матеріалів додаткової літератури брали участь у реферативних повідомленнях;

•грунтовно опрацювали всі питання, які винесені на самостійне вивчення;

•глибоко розкрили питання підсумкового модуля-контролю.

Оцінку «зараховано» («В») отримують студенти, які набрали загальну суму балів **80–89** від максимальної кількості можливих.

При цьому: •виявили обізнаність та частково засвоїли рекомендовані до кожної теми джерела та спеціальну літературу;

•знають праці вітчизняних дослідників у галузях лексичної номінації, дериватології, неолексикографії;

•в основному засвоїли теоретичний матеріал;

•продемонструвати знання фактичного матеріалу, частково володіють відповідною науковою термінологією;

•брали досить активну участь при обговоренні рекомендованих питань;

•у достатньому обсязі опрацювали питання для самостійного вивчення;

•у достатньому обсязі розкрили питання підсумкового модуля-контролю.

Оцінку «зараховано» («С») отримують студенти, які набрали загальну суму балів 70–79 від максимальної кількості можливих.

При цьому: •виявили обізнаність та частково засвоїли рекомендовані до кожної теми джерела та спеціальну літературу;

•в основному засвоїли теоретичний матеріал;

•продемонстрували знання фактичного матеріалу, частково володіють відповідною науковою термінологією;

•розкрили, але не повністю питання підсумкового модуля-контролю.

Оцінку «задовільно» («D») отримують студенти, які набрали загальну суму балів 60–69 від максимальної кількості можливих.

При цьому: •не повністю опанували матеріал, передбачений програмою курсу, мають досить поверхневі знання;

•показали фрагментарну обізнаність у теоретичних питаннях;

•у мінімальному обсязі опрацювали рекомендовану літературу;

•пасивно поводити себе на практичних заняттях, не виявили належних навичок і бажання до самостійної роботи;

•частково розкрили питання підсумкового модуля-контролю.

Оцінку «зараховано» («E») отримують студенти, які набрали загальну суму балів 50–59 від максимальної кількості можливих.

При цьому:

•показали погану обізнаність щодо змісту теоретичних питань курсу;

•обмежилися поверхневим вивченням мінімальної кількості рекомендованої літератури;

•пасивно поводити себе на практичних заняттях, не виявили належних навичок і бажання до самостійної роботи;

•фрагментарно розкрили зміст питань, винесених на підсумковий модуль-контроль.

Оцінку «незараховано» («FX») з можливістю повторного складання отримують студенти, які набрали загальну суму балів 35–49 від максимальної кількості можливих.

При цьому: •не відвідували частину лекційних і практичних занять;

- пасивно поводити себе на практичних заняттях, не виявили належних навичок і бажання до самостійної роботи;
- не опрацювали рекомендованої літератури;
- не розкрили питання підсумкового модуля-контролю.

Оцінку **«незараховано» («F»)** з обов'язковим повторним курсом отримують студенти, які набрали загальну суму балів **1–34** від максимальної кількості можливих.

- При цьому:
- не відвідували лекційних і практичних занять;
 - пасивно поводити себе під час роботи на практичних заняттях, не виявили належних навичок і бажання до самостійної роботи,
 - взагалі не опрацювали рекомендованої для вивчення курсу літератури;
 - не засвідчували своєї активності на практичних заняттях;
 - не засвоїли програму курсу;
 - не розкрили питань підсумкового модуля-контролю.

Поточне оцінювання (аудиторна та самостійна робота)		Кількість балів (залік)	Сумарна к-ть балів
Змістовий модуль 1	Змістовий модуль 2		
<p>30 балів Аудиторна робота – 10 балів. Результати контрольних і самостійних робіт – 20 балів (для дистанційного навчання).</p> <p>Аудиторна робота – 15 балів. Результати контрольних і самостійних робіт – 15 балів (для аудиторного навчання)</p>	<p>30 балів Аудиторна робота – 10 балів. Результати контрольних і самостійних робіт – 20 балів (для дистанційного навчання).</p> <p>Аудиторна робота – 15 балів. Результати контрольних і самостійних робіт – 15 балів (для аудиторного навчання)</p>	40	100

7. Рекомендована література

7.1. ОСНОВНА

1. Архангельська А. М. Неофемінативи як «гра за правилами порушення відомих правил» і проблеми перекладу. *Наукові записки Нац. ун-ту «Острозька академія»: Сер. «Філологічна»*. Острог, 2013. Вип. 36. С. 293–297.
2. Білоусенко П. І. Підсумки і перспективи дослідження динаміки афіксальної деривації українського іменника. *Українська мова*. 2014, № 4. С. 145–154.
3. Брус М. Фемінитиви української мови в переплетенні давніх і сучасних тенденцій. *Вісник Львівського університету: Сер. «Філологія»*. 2009. Вип. 46. Ч. 1. С. 61–69.
4. Валюх З. О., Коробова І. О. Неозапозичення як база сучасного словотворення. *Вісник Київського національного лінгвістичного університету. Серія: Філологія*. 2017. Т. 20, № 2. С. 9–16. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vknlu_fil_2017_20_2_3.
5. Вплив суспільних змін на розвиток української мови: Монографія / Відп. ред. Є. А. Карпіловська. Київ: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2017. 444 с.
6. Горбач О. Арго в Україні. Львів, 2006. 686 с.
7. Городенська К. Г. Українська неологія. *Українська мова*. 2009. № 3. С. 137–141. URL: <http://dspace.nbuv.gov.ua/handle/123456789/6059>
8. Гуцуляк Т. Є. Метафорично-образні назви осіб у буковинських говірках (на матеріалі „Словника буковинських говірок”). *Діалектна мова: сучасний стан і перспективи дослідження: Програма, матеріали та тези доповідей всеукраїнських наукових читань, присвячених пам'яті діалектолога Валентини Прокопенко* / Відп. за випуск Н. Гуйванюк. Чернівці: Чернівецький нац. ун-т, 2011. С. 102–104.
9. Гуцуляк Т. Є. Образність як елемент розмовного мовлення і як компонент мовної семантики. *Dialogul slaviștilor la începutul secolului al XXI-lea*, Anul IV, nr. 1/2015 / Editori Katalin Balázs, Ioan Herbil, Cluj-Napoca, Casa Cărții de Știință, 2015. P. 174–184.
10. Гуцуляк Т. Є. Роль семантичних і словотвірних процесів у формуванні жаргонних метафор української мови. *Dialogul slaviștilor la începutul secolului al XXI-lea*, Anul V, nr. 1/2016 / Editori: Katalin Balázs, Ioan Herbil, Cluj-Napoca, Casa Cărții de Știință, 2016. P. 87–100.
11. Караванський С. Секрети української мови: Науково-популярна розвідка з додатком словничків репресованої та занедбаної лексики. Київ, 1994. 152 с.
12. Карпіловська Є. А. Динаміка сучасної української мови в словниках нового покоління (проект серії словників нової української лексики). *Українська мова*. 2004. № 3. С. 3–29.
13. Карпіловська Є. А. Зміни в структурі сучасної української мови та можливості їх моделювання. *Українська мова*. 2011. № 2. С. 3–18.

14. Кислюк Л. П. Сучасна українська словотвірна номінація: ресурси та тенденції розвитку: Монографія. Київ: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2017. 424 с.
15. Клименко Н. Ф., Карпіловська Є. А., Кислюк Л. П. Динамічні процеси в сучасному українському лексиконі. Київ: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2008. 336 с.
16. Колоїз Ж. В. Семантичні неологізми як результат семантичної деривації. *Вісник ХНУ: Серія: Філологія*. Харків, 2005. Вип. 44. № 659. С. 6–11.
17. Колоїз Ж. В. Українська okazіональна деривація: Монографія. Київ: Акцент, 2007. 311 с.
18. Колоїз Ж. В. Українська неологія: здобутки і перспективи. *Наукові праці: Науково-методичний журнал*. Т. 105. Вип. 92: Філологія. Мовознавство: Вид-во ЧДУ ім. Петра Могили, 2009. С. 56–61. URL: <http://www.chdu.edu.ua/um/praci/92%28105%29/92-11.pdf>.
19. Масенко Л. Т. Мова і суспільство: Постколоніальний вимір. Київ: Видавничий дім „КМ Академія”, Всеукр. т-во „Просвіта” ім. Тараса Шевченка, 2004. 163 с.
20. Масенко Л. Т. Нариси з соціолінгвістики. Київ: Вид. дім „Києво-Могилянська академія”, 2010. С. 83–94.
21. Масенко Л. Т. Суржик: між мовою і язиком. Київ: Видавничий дім „Києво-Могилянська академія”, 2011. 135 с.; 2-ге видання, 2019. 232 с.
22. Монахова Т. В. Азірівка як соціолінгвістичний феномен. *Наукові записки. Філологічні науки*. 2014. Том 164. С. 11–15.
23. Нелюба А. М. Економія в словотвірній номінації української мови (Системний вимір): Монографія. Харків: Харківське історико-філологічне товариство, 2014. 184 с.
24. Підкуймуха Л. Мова Львова. або коли й батяри говорили. Київ: ТОВ «Видавництво “Кліо”», 2020. 320 с.
25. Семенюк С. Формування підсистеми фемінітивів нової української мови (суспільно-політична лексика). *Вісник Львівського університету: Сер. «Філологія»*. Вип. 34. Ч. 1. С. 261–267.
26. Ставицька Л. Арго, жоргон, сленг. Київ, 2005. 464 с.
27. Стишов О. А. Нові аббревіатури в мові мас-медіа кінця ХХ століття. *Мовознавство*. 2001. № 1. С. 33–41.
28. Стишов О. А. Українська лексика кінця ХХ століття [Текст]: на матеріалі мови засобів масової інформації / 2-ге вид., перероб. Київ: Пугач, 2005. 388 с.
29. Таран А. А. Конкурування номінацій у сучасній українській літературній мові: тенденції стабілізації нової лексики. Черкаси: Видавець Ю. Чабаненко, 2011. 232 с.
30. Тараненко О. О. Формування нової системи соціальних цінностей і пріоритетів українського суспільства (на матеріалах української мови кінця ХХ – початку ХХІ ст.). *В. Мовознавство*. 2014. № 1. С. 11–29.

31. Тараненко О. О. Актуалізовані моделі в системі словотворення сучасної української мови (кінець ХХ–ХХІ ст.): Монографія. Київ: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2015. 248 с.
32. Трач Н. «Разом – сила!»: Риторика українського спротиву. Соціолінгвістичні есеї. Київ: ТОВ «Вод-во „Кліо”», 2015. 144 с.
33. Українська мова у ХХ сторіччі: історія лінгвоциду. Документи і матеріали / Упорядн.: Л. Масенко, В. Кубайчук, О. Демська-Кульчицька; За ред. Л. Масенко. Київ: Вид. дім „Києво-Могилянська академія”, 2005. 399 с.
34. Фурса О. Український молодіжний сленг як динамічний феномен: стан та перспективи дослідження, мовні контакти, галузі сленгу. Київ: Альфа-друк, 2008. 52 с.

7. 2. ДОПОМІЖНА

1. Адах Н. А. Авторські лексичні новотвори Василя Барки: (семантико-дериваційний та лексикографічний аспекти) / За ред. Г. М. Вокальчук. Рівне: Видавництво Олега Зеня, 2007. 136 с.
2. Архангельська А. М. Систематизований покажчик слововживань неологізмів-фемінативів в українському мовленні кінця ХХ – початку ХХІ століть. *Неологічні назви осіб у сучасних слов'янських мовах*. Рівне; Оломоуць, 2011. С. 188–243.
3. Архангельська А. М. До проблеми словотвірної фемінізації в українській мові новітньої доби: традиція і сучасність. 1. *Мовознавство*. 2013. № 6. С. 27–40.
4. Архангельська А. М. Жінка і політика: нове в новому українському назовництві. *Rossica Olomucensia*. 2013. Vol. 52. № 1. S. 5–11.
5. Білоусенко П. І. Питання словотвірної потенції і реалізації формантів (на матеріалі суфіксів *-и-* та *-ство*). *Нова філологія*. 2000. № 1. С. 135–155.
6. Брус М. Загальні жіночі особові номінації в українській мові ХVІ–ХVІІ століть: словотвір і семантика: автореф. дис.... канд. філол. наук. Івано-Франківськ, 2001. 20 с.
7. Грабовий П. Український молодіжний сленг як лінгвокультурний феномен. *Компаративні дослідження слов'янських мов і літератур. Пам'яті академіка Леоніда Булаховського*. 2010. Вип. 11. С. 34–38. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/kdsm_2010_11_8.
8. Данилевська О. Мова в революції та революція в мові. Мовна політика Центральної ради, Гетьманату, Директорії УНР. Київ, 2009. 176 с.
9. Демченко В. Арго як організаційний елемент повсякденної мови. *Дивослово*. 2010. № 5 (638). С. 34–37.
10. Денисовець І. В. Словотвір і стилістика сучасної дитячої української прози. Полтава: Астроя, 2018. 272 с.
11. Дзюбишина-Мельник М. Сучасний жаргон і сучасне розмовне мовлення. *Наукові записки НаУКМА*. Київ, 2002. Т. 20: Філологічні науки. С. 14–18.

12. Должикова Т, Зубова Т. Жаргонізми в мові творів Оксани Забужко. *Лінгвістика: Зб. наук. праць*, 2008, № 2 (14). С. 173–177. URL: http://www.nbuiv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Ling/2008_2.pdf; 19.09.2012.
13. Закутня А. Діалектизми південно-західного наріччя української мови в рекламних текстах кінця XIX – першої половини XX ст. *Подільська регіональна лексикологія: стан та перспективи*: Матеріали VI Всеукр. наук.-практ. конф. студентів, аспірантів і молодих учених (м. Вінниця, 6–7 квітня 2017 р.). Вінниця: ТОВ фірма „Планер”, 2017. С. 115–145.
14. Жайворонок В. В. Запозичена лексика в українській мовній картині світу: Мова у слов'янському культурному просторі. Умань, 2002. 412 с.
15. Кислюк Л. П. Сучасна словотвірна норма української мови: мовна практика та кодифікація. *Українська мова*. 2012. № 1. С. 52–67.
16. Коць Т. А. Літературна норма у функціонально-стильовій і структурній парадигмі. Київ: Логос, 2010. 303 с.
17. Клименко Н. Ф. Словотворча структура і семантика складних слів у сучасній українській мові. Київ: Наук. думка, 1984. 251 с.
18. Клименко Н. Ф. Словотвірна мотивація, регулярні, виражені й „нарощені” словотвірні значення (в типологічному аспекті) / Н. Ф. Клименко. *Вибрані праці* / Упоряд. Є. А. Карпіловська, О. Д. Пономарів, А. О. Савенко. Київ: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2014. С. 359–366.
19. Колоїз Ж. В. Оказіональність / узуальність як концептуальна лінгвістична категорія. *Українська мова*. 2006. № 1. С. 71–81.
20. Колоїз Ж. В. Поняття про okazіоналізм, його диференційні ознаки. *Вісник ХНУ: Серія: Філологія*. Харків, 2006. Вип. 49. № 745. С. 10–16.
21. Мазурик Д. Поетичні okazіоналізми сучасності. *Культура слова*. Вип. 53–54. Київ, 2000. С. 103–107.
22. Мазурик Д. Сучасні тенденції в оновленні лексики української літературної мови. *Вісник Львівського університету. Серія філологічна*. Вип. 29. Львів, 2000. С. 177–182.
23. Мазурик Д. Продуктивність суфіксального творення неологізмів-іменників у сучасній українській мові. *Актуальні проблеми українського словотвору: зб. статей.* / За ред. В. Грещука. Івано-Франківськ: Плай, 2002. С. 292–302.
24. Мазурик Д. Інноваційні процеси в лексиці сучасної української літературної мови (90-і роки XX ст.): автореф. дис. ... канд. філол. наук. Львів, 2002. 20 с.
25. Мазурик Д. Новітні запозичення в сучасній українській літературній мові (питання доцільності та способи адаптації). *Вісник Львівського університету. Серія філологічна*. Вип. 30. Львів, 2003. С. 205–212.
26. Мазурик Д. Нормативне оцінювання нових слів у сучасній українській літературній мові. *Збірник праць і матеріалів на пошану професора Івана Ковалика*. Львів, 2003. С. 161–165.
27. Мазурик Д. Нові джерела українського мовотворення. *Вісник Львівського університету. Серія філологічна*. Вип. 63. Львів, 2016. С. 317–320.
28. Мартос С. Структура молодіжного сленгу під кутом зору мови міста. URL: http://linguistics.kspu.edu/webfm_send/992.

29. Мацько Л. Українська мова в кінці ХХ ст. (Зміни в лексиці). *Дивослово*. 2000. № 4. С. 15–20.
30. Нелюба А. Осново- і словоскладання в контексті словотвірної номінації. *Вісник Запорізького національного університету. Філологічні науки*. Вип. 2. 2006. С. 169–184.
31. Нелюба А. Балотеса, дойчення, Guten-Morgen-івець: чи порушують вони словотвірний спокій. Харків: Вид-во Історико-філол. т-ва: Нова серія. 2009. Т. 13. С. 159–172.
32. Огієнко І. Смілі новотвори сучасних письменників. *Рідна мова*. 1939. Ч. 7–8. С. 334.
33. Руснак Ю. Назви головних уборів нареченої у буковинських говірках. *Науковий вісник Чернівецького національного університету. Слов'янська філологія*. № 496–497. С. 101–106.
34. Струганець Л. Динаміка лексичних норм української літературної мови ХХ століття. Тернопіль, 2002. 351 с.
35. Таран О. Функції сленгізмів у сучасному українському неймінг-просторі. *Українська мова*. 2013. № 3. С. 74–84.
36. Тараненко О. О. Принцип андроцентризму в системі мовних координат і сучасний гендерний рух. *Мовознавство*. 2005. № 1. С. 21–23.
37. Тараненко О. О. Колоквіалізація, субстандартизація та вульгаризація як характерні явища стилістики сучасної української мови (з кінця 1980-х рр.). *Мовознавство*. 2003. № 1. С. 32–33.
38. Синчак О. Гендерована мова: вектори влади і впливу. *Гендер для медій* / За ред. М. Маєрчик, О. Плахотнік, Г. Ярманова. Київ: Критика, 2013, 129 с.
39. Шпілько І. М. Фемінітиви з формантом *-ка* в українській і словацькій мовах. *Вісник Дніпропетровського університету. Серія «Мовознавство»*. № 11. 2010. Вип. 16. С. 383–388.
40. Щур І. Українськомовний комп'ютерний сленг: формування і функціонування: дис. ... канд. філол. наук: 10.02.01 / Київський національний університет імені Т. Шевченка. Київ, 2006. 24 с.

7. 3. Інформаційні ресурси

1. Вебсловник жіночих назв української мови / Укладачка Олена Синчак; наук. ред. Ганна Дидик-Меуш; наук. консультант Василь Старко. Львів, 2022. URL: https://r2u.org.ua/html/femin_details.html.
2. Інститут енциклопедичних досліджень НАН України. Перевидані словники. URL: <http://encyclopedia.kiev.ua/terminolohichni-slovnyku/perevydani-slovnyku/>
3. Молодіжний сленг. Короткий список лексичних одиниць молодіжного сленгу. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Молодіжний_сленг.
4. Нова мова. Проект розвитку української мови URL: <http://www.novamova.com.ua/217.html>.

5. Кримський А., Єфремов С. (ред.). (1924–1933). Російсько-український словник: у 4-х томах. URL: r2u.org.ua.
6. Словотвір. URL: <https://slovotvir.org.ua>
7. Словник таємної мови українських лірників та шаповалів (близько 1000 слів). URL: <http://litopys.org.ua/rizne/lirn.htm>
8. Словник української мови: в 20-ти томах (електронна версія Українського мовно-інформаційного фонду НАН України). Т. 1–11, 2015–2021. URL: <http://services.ulif.org.ua/expl/Entry/index?wordid=461&page=20>
9. Словник української мови: в 11 томах. Київ, 1970–1980. URL: sum.in.ua.
10. Українська мова: Енциклопедія. Київ: Вид-во „Укр. енцикл.” ім. М. П. Бажана, 2004. 824 с. URL: <http://izbornyk.org.ua/ukrmoiva/um.htm>.